

[Justitsministeren.]

Skændsmaal om, hvem der skulde flytte Kiosken, blev Byggearbejdet forsinket i 14 Dage. Han har selv opgivet sit Tab til 3 000 Kr., disse 3 000 Kr. er betalt ham i 1927, og man har senere, som jeg ogsaa fremhævede ved min første Omtale af Sagen, i Trafikministeriet erklæret sig villig til, fordi man dèr havde nølet nogle Aar med at betale, at give en yderligere Erstatning; man vilde endda gaa til en rundelig Erstatning.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansens Fremstilling om, at jeg har anbefalet ham at faa Hr. Jacobson til at acceptere dette saakaldte Forlig, kan jeg erindre, at det ærede Medlem engang ved en Lejlighed, hvor han talte om en anden Sag, ogsaa berørte Jacobsons Sag. Det er rigtigt, at jeg da sagde til det ærede Medlem som paastaaet — jeg mener for øvrigt, at Samtalen foregik paa Gangen herude, det var vist ikke engang i Ministeriet. Jeg huskede godt Sagen fra 1932, men da den ikke blev appelleret, fik jeg ikke Lejlighed til nærmere at sætte mig ind i den, og det var en ubehagelig Sag — dengang tænkte jeg paa Sagen rent aktmæssigt, det er nemlig en Kammerat saa tyk som saa, som man ikke sætter sig til at læse for sin Forlystelses Skyld, altsaa kun naar man ligefrem er tvunget til det. Nu hører jeg det ærede Medlem udlægge denne Samtale paa en ganske anden Maade, paa den samme tendentiøse Maade, som han har forsøgt at udlægge andre Dele af denne Sag paa.

Endvidere: det er fuldstændig rigtigt, at jeg sagde til ham, at hvis han kunde, gjorde han klogt i at overbevise sin Klient om, at han skulde modtage et Forlig, hvis et Forlig kunde opnaas. Det var nøjagtigt det samme, som jeg havde sagt til Højesteretssagfører Gamborg i Forvejen, Højesteretssagfører Gamborg, som jeg kender, og som jo er Jurist; da fjøede jeg andre Ting til, idet jeg sagde: Jeg vil anse Dem for at være en god Advokat, hvis De kan faa Deres Klient, som ellers efter min Opfattelse staar til 60 Dage, til at slippe med et Forlig. Samme Bemærkning er jeg fremkommet med over for det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen, men paa en lidt anden Maade, idet jeg ikke er paa samme Talefod med det ærede Medlem som med Højesteretssagfører Gamborg.

Anden Næstformand (Westermann):

Det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend E. Johansen: Jeg konstaterer Justitsministerens daarlige Hukommelse, det kan nemlig ogsaa forklare en Del med Hensyn til det, Ministeren fortalte om Sagens Realitet. Samtalen mellem ham og mig fandt Sted i hans Kontor; jeg kom i et andet Ærinde, og Ministeren førte selv Samtalen ind paa Søjlehussagen og raadede mig til at benytte min Indflydelse til at faa Jacobson til at acceptere Forliget og tilføjede, at Jacobson i modsat Fald kunde vente en Frihedsstraf. Jeg lod det gaa videre til Jacobson uden Kommentarer.

Det nytter ikke, at Justitsministeren vil forsøge her at tale om, at der ikke er sket noget i De danske Statsbaner i 1924 angaaende, at det Areal, Hr. Jacobson kontraherede om, stod til hans Raadighed. Der foreligger nemlig en Udtalelse under Domsforhandlingen herom af Dommer Preisler Knudsen i 1932, som jeg beder om Tilladelse til at citere. Dommeren sagde følgende:

„Hvad endelig angaar Spørgsmaalet om Arealplanerne, skal foreløbig bemærkes, at det, som Sagen foreligger oplyst, maa anses utvivlsomt, at Statsbanernes forannævnte Tilbud af 17. Marts 1924 og den dermed fulgte Arealplan, der i øvrigt ikke er udarbejdet af Banerne, men af Arkitekt Dahlerup Berthelsen, omfatter ogsaa det oprindelig til Købmand Jarmund udlejede og af denne med en lille Kiosk bebyggede, mindre Grundstykke, hvorimod dette Grundstykke efter den Arealplan, der nu er vedhæftet den endelige Kontrakt, og som er udarbejdet af Statsbanernes eget Personale, ikke er indbefattet i Lejemaalet.“

Maa jeg saa for en Fuldstændigheds Skyld tilføje, at Arkitekt Dahlerup Berthelsens Plan er approberet af Generaldirektoratet for Statsbanerne og Ministeriet for offentlige Arbejder. (Afbrudelse af *Hartwig Frisch*). Det kan det ærede Medlem ikke forstaa, det forlanger jeg heller ikke, men saa kan det ærede Medlem da i det mindste holde Mund.

Præmisserne siger videre:

„Selv om der saaledes paa et enkelt Punkt er begaaet en Fejl fra Statsbanernes Side, og det skal i denne Forbindelse anføres, at Tiltalte“

— altsaa Jacobson —

„formentlig med Føje kan bebrejde Banerne, at man ikke, inden han underskrev Kontrakten, udtrykkelig gjorde ham opmærksom paa, at man havde erstattet den af Arkitekt Dahlerup Berthelsen udarbejdede Arealplan, til hvilken Plan Banernes Tilbud jo henviste, med en